

tekst: Margriet de Hooge
foto: Nirk Zijlmans

De laatste Huiszwaluwen van de centrale stad

Het vrolijk vogelvolkje onder de dakrand van het gebouw aan de overkant heb ik jarenlang voor Gierzwaluwen versleten. Pas toen ik van een vriendje voor mijn verjaardag de Bruuns vogelgids cadeau kreeg zag ik mijn vergissing en kreeg mijn leven er een dimensie bij. Want je hebt toch wel geluk als je tegenover de laatste kolonie Huiszwaluwen van Amsterdam woont. Van half april tot half september wordt er wat afgebabbeld onder de dakgoten van de kapiteinswoningen aan het begin van het KNSM-eiland. Door een foldertje van Vogelbescherming Nederland kwam ik wat meer te weten en begon ik de nesten te tellen. Dat waren er jaren lang rond de dertig met een uitschieter naar 35. In de winter kwamen er wel een stuk of wat naar beneden maar die werden na aankomst van de kolonie in april heel voortvarend weer gerepareerd en zo ging dat jaren goed. Maar de omgeving veranderde ingrijpend en daardoor verdwenen blijkbaar ook de plaatsen waar de Huiszwaluwen altijd het materiaal haalden om hun nesten mee te bouwen. Door de nieuwbouw kwam er veel asfalt en oevers werden aangepast en aangetast en er was steeds minder leem en klei te vinden. Begin deze winter waren

er nog nauwelijks tien nesten te zien. De kolonie bleef even groot zo te zien en elk voorjaar moest er met man en macht steeds meer schade worden hersteld. Ik besloot Jan Maarten Fiedeldij Dop van de Gierzwaluwwerkgroep te bellen en hem mijn zorg voor te leggen. Ik wist dat er bij elke deelraad een subsidiepotje was voor het bevorderen van huisvesting voor zwaluwen. Op zijn aanraden heb ik een plan gemaakt voor het plaatsen van kunstnesten. Ik heb geïnformeerd naar de prijs van een hoogwerker en bij Vogelbescherming gevraagd wat de nestplankjes kosten. Toen heb ik Herman Broenland van Zeeburg gebeld en ik heb hem mijn plan voorgelegd en gevraagd of er geld voor was. Ik kreeg van hem groen licht maar de woningbouwvereniging moest er toestemming voor geven. Van de bewoners kreeg ik het adres van woningbedrijf Amsterdam en daar sprak ik met Gerda Schimmel die direct erg enthousiast was. Omdat de tijd begon te dringen beloofde zij de bewoners te benaderen om te kijken of die misschien bezwaren hadden. Dat duurde, door de paasvakantie, toch nog even maar toen belde de opzichter van het gebouw, de heer Derksen, dat hij het verder zou regelen. Medio

april 2000 zag ik tot mijn opluchting dat de plankjes er hingen. Nu is het inmiddels eind mei en de kolonie is weer op volle sterkte en alle oude nesten zijn weer bezet en vanmorgen zag ik tot mijn grote vreugde twee zwaluwkopjes uit een kunstnest gluren. Via Jan Maarten en Gerard Schuitemaker, allebei van de Gierzwaluwwerkgroep Amsterdam kwam ik terecht bij Marjos Mourmans-Leijnders van de Nederlandse Gierzwaluwwerkgroep. Zij zag het plaatsen van kunstnesten als een tijdelijke oplossing maar het leek haar nog beter een kleiplaats aan te leggen zodat de zwaluwen het metselen niet verleren. Op haar aanraden heb ik op twee pallets een stuk waterdoorlatend folie gespijkerd en daarop heb ik 40 kilo boetseerlei verspreid. De folie koop je in een tuincentrum en de klei in een winkel op het KNSM-eiland. Het drijfvermogen van de pallets werd verhoogd door er stukken perspex tussen te stoppen die ik vond in een afvalcontainer. De pallets liggen nu in het water op een rustig plekje bij mijn woonschip tussen de broedende Meerkoet en Fuut op 20 meter afstand van de kapiteinswoningen en nu maar hopen dat het werkt! ■

Margriet de Hooge, Postbus 1605,
1000 BP Amsterdam